

altsaa et nyt Bidrag, der gives til Næringskommunen, og for saa vidt kan man sige, at det har mindre Betydning — og det ærede Medlem lagde jo ogsaa mindre Vægt derpaa — hvorledes dette Bidrag beregnes, og her kunde man vel nok blive staaende ved denne eller en lignende Regel. Jeg vilde dog tro, at det var rettere at gaa over til en anden Regel og nærme sig mere til Reglerne i de sidste Paragraffer i Lovforslaget; derom skal jeg udtale mig senere. Men foruden det Tilfælde, at vedkommende bor et Sted og har Næring paa et andet Sted, falde to andre Tilfælde ind under Paragraffen. For det første det, at en Mand har successivt Ophold i Løbet af Aaret i forskellige Kommuner. I det tidligere Forslag, det ærede Medlem har nævnt, havde man en lignende Regel for dette Tilfælde. Jeg vil sige, det er ikke saa farligt et Tilfælde, thi det er et forbigaaende Tilfælde, et Tilfælde, som ikke indtræffer ret ofte, eller i hvert Fald man kan tælle de Tilfælde, og her kan man endog saa sige, at det ikke har saa meget at betyde for den Kommune, han tilflytter, om den absolut faar det, der tilkommer den. Men saa komme vi til det tredje Tilfælde, det er det, at han regelmæssig har skattepligtigt Ophold i forskellige Kommuner i samme Aar. Det er et meget sædvanligt Tilfælde. Derunder falder f. Eks. Landliggeri, de mange Tilfælde, i hvilke Folk bo 4 Maanedere i København og Resten af Aaret paa Landet eller i en By. Derunder falder fort sagt mange Tilfælde; det er et meget sædvanligt Tilfælde. For dette have vi jo nu Regler, og disse Regler gaa ud paa, at vedkommende bestattes der, hvor han bor, henholdsvis kortere eller længere Tid i Forhold til denne Kommunes Bestatning, altsaa efter denne Kommunes Behov og lige med andre Medborgere der. Nu siger det ærede Medlem, man gør for det første ingen Uret mod en Mand ved Lovforslagets Ordning. Men det gør man. Jeg sætter, at en Mand bor 4 Maanedere af Aaret i København og 8 Maanedere i en By. Saa vil man for disse 8 Maanedere sætte ham i Stat efter hans Hovedopholdssted, altsaa i Byen, til 7 pCt., eller hvad det nu bliver, og for den Tid, han har Ophold i København, skal han ogsaa svare disse 7 pCt., medens hans Medborgere kun svare 3 pCt. Det gaar ikke an. Men det farligste er efter min Mening ikke Forholdet til Personerne, men til Kommunerne og den Forrykning i Kommunerne indbyrdes Ret til at faa Stat, som Forslaget byder. Jeg skal oplyse det med et Par Eksempler, thi det forekommer mig, at det vil falde klarest saa. Det kan jo nemlig ikke

nægtes, at det er Kommunerne's Behov, som man her væsentlig maa tage Hensyn til. Nu skal jeg nævne et Par Eksempler: En Mand med en aarlig Indtægt af 20,000 Kr. bor 8 Maanedere af Aaret i København, hvor Skatteprocenten er 3, 4 Maanedere i en Købstad, hvor den er 7. Hans aarlige Skatteindtægt, vil altsaa blive fastsat i København og vil blive 600 Kr. Heraf vil der tilfalde København $\frac{2}{3}$, altsaa 400 Kr. og $\frac{1}{3}$ af Resten, 66 Kr. 66 Dre, altsaa i alt 466 Kr. 66 Dre, medens vedkommende Købstad vil faa 133 Kr. 34 Dre. Efter den nugældende Lovgivning vil Forholdet stille sig saaledes, at København vil faa $\frac{2}{3}$ af 600 Kr., altsaa 400 Kr. og vedkommende By $\frac{1}{3}$ af 1400 Kr., altsaa 466 Kr. 66 Dre. Det vil jo ses, at her forrykkes netop det mellemkommunale Forhold i betydelig Grad, naar man gaar bort fra den Regel, man nu har. Altsaa det ærede Medlem vil let se, at det ikke gaar an uden videre at etablere den Regel over for dette Forhold. Om det kan etableres over for Næringsforholdet, er noget andet, men over for dette Forhold har man en ret god Regel, der ikke vækker Vanstuelighed, og man vil her ved den ny mellemkommunale Bestatning blive uretfærdig. Jeg skal nævne et andet Eksempel, det stader ikke, at det bliver illustreret noget mere. En Mand med 20,000 Kr. bor 7 Maanedere i en Landkommune med 1 pCt. Stat og 5 Maanedere i en Købstad med 7 pCt. Landkommunen vil faa $\frac{7}{12}$ af 200 Kr., altsaa 116 Kr. 66 Dre og $\frac{1}{3}$ af Resten 83 Kr. 34 Dre, altsaa et Skattebidrag af 27 Kr. 78 Dre, i alt 144 Kr. 44 Dre, og Købstaden vil faa 55 Kr. 56 Dre. Efter den nugældende Lovgivning vil Landsognet faa $\frac{7}{12}$ af 200 Kr., altsaa 116 Kr. 66 Dre, Købstaden $\frac{5}{12}$ af 1,400 Kr., altsaa 583 Kr. 33 Dre. Altsaa Forholdet forrykkes her i en saadan Grad, at det paa ingen Maade vil gaa an at etablere noget saadant. Jeg skal angaaende den nævnte Paragraf tillige gøre opmærksom paa, at det er en noget vanskelig Fremgangsmaade, der er valgt i en anden Retning, idet Kommunalbestyrelsen baade skal anlæge vedkommende efter Formue- og Lejlighedsstat og tillige skal ansætte ham til Indtægt efter Reglerne i København. Jeg tror ikke, at det sidste med Hensyn til Fordelingen af Statsten gaar an; i mange Landkommuner vil det ganske sikkert ikke lade sig gøre at faa dette gjort. Men jeg tror ogsaa, at man, for saa vidt angaar Næringskommunen, maa komme til noget andre Regler, og jeg tror paa ingen Maade, det gaar an at anvende denne Regel paa det Forhold, hvor en Mand har personligt Ophold i flere Kommuner. Men